

M. 11, 198. विप्लाविते ग्रन्थे Ind. St. 5, 159. — 3) zu Grunde richten, zu Schanden machen: येन विप्लावितं ब्रह्म (= ब्रह्मजातिः) वृषत्या ज्ञायतात्मना Būlg. P. 6, 2, 26. विप्लावितसर्वधर्मन् 45. अर्थे विप्लावयति ये Spr. 4018. — 4) विप्लावयति verwirren Spr. 3866.

— अनुवि nach Jmd (acc.) auf Abwege gerathen MBh. 3, 1583.

— सम् 1) zusammenfliessen, zusammenströmen: उदपाने सर्वतः संस्रुतोदके Bhāg. 2, 46. MBh. 3, 1785. गोपदे संस्रुतोदके 1, 1444. 12, 3828. sich zusammenziehen, sich zusammenballen (von Wolken): मेघो यत्संस्त्रवते Khand. Up. 2, 4, 1. अथाणि 15, 1. संस्त्रव्यत्, संस्त्रवमान, संस्त्रुत TS. 7, 3, 22, 1. — 2) संस्त्रुत angefüllt, übergossen, überzogen: जलं (कुण्ड) Çatr. 2, 600. रुधिरैः MBh. 7, 1950. रुधिरौघं 1452. 8, 4898. डार्दिने मेघसंस्त्रुते 1, 7129. कर्षं Ar. 2, 12. स्नेहप्रसरं Būlg. P. 3, 2, 5. — Vgl. संस्त्रव. — caus. 1) zusammenschwimmen machen: अथम् nubem colligere TS. 1, 6, 41, 3. Çat. Br. 1, 5, 2, 18. — 2) überschwoimmen: गङ्गा संस्त्रवयामास यज्ञवाटं महात्मनः R. 1, 44, 35. MBh. 16, 218. (यथा मेघः) दिशः संस्त्रवयामास शर्वपैः 6, 3125. 7, 324. मणिकुम्भजलार्णवः । जगत्संस्त्रवयामास 13, 423.

— अभिसम् sich baden: तीर्थेष्वभिसंस्त्रुत्य MBh. 12, 365. ०स्त्रुत übergossen, erfüllt: रुधिरा 9, 3279. ध्यानचित्ताभिसंस्त्रुत R. 6, 82, 172.

सुति (von सुष्) Uṇādis. 3, 155. m. Feuer Uégval. Hamsbrand; Oel (स्नेह) Uṇādiv. im Saṅkshiptas. ÇKDa.

1. सुतगति (सुत + ग) f. das Gehen in Sprüngen Dhātup. 17, 77.

2. सुतगति (wie eben) m. Hase (in Sprüngen sich bewegend) Nigh. Pr.

सुति (von सु) f. 1) das Ueberfließen, Fluth: जलं Varāh. Brh. S. 72, 10. — 2) das Verschwimmen —, die gezogene Aussprache eines Vowels RV. Prāt. 7. 1. Upal. 7, 10. P. 8, 2, 6. Vārtt. 3. 85. Vārtt. 1. Schol. zu AV. Prāt. 1, 105. Schol. zu P. 8, 2, 84. Āc. Ça. 2, 19. चतुर्मात्रा याज्ञिकी सुतिः Çāṅk. Çr. 1, 2, 3. — 3) Sprung: माण्डूकं (uneig.) Schol. zu P. 1, 4, 47. Siddh. K. zu P. 5, 1, 147. einer Gazelle Çāṅk. 7, v. 1. ein best. Gang der Pferde, Courbette H. 1245.

सुष्, स्रौयति (Dhātup. 17, 54) und स्रौयति (Dhātup. 26, 107. v. 1. 1) brennen, versengen; auch सुञ्जाति in dieser Bed.: पापो सुञ्जातु वानलः Bhāṭṭ. 20, 84. मां दुष्टा ज्वलितवपुः सुषाणा वक्त्रे 37. सुष्यते pass. Suçr. 1, 37, 1. सुष्ट versengt, verbrannt AK. 3, 2, 48. H. 1486. an. 3, 253. अग्निं Parāçara in Verz. d. Oxf. H. 268, b, 1. Varāh. Brh. S. 94, 36. Suçr. 1, 36, 21. 37, 1. 14. Çāṅg. Saṃh. 1, 7, 59. R. 1, 22. Rīgā-Tar. 1, 319. 4, 171. 6, 307. Mārk. P. 32, 19. — 2) सुञ्जाति besprengen (seihen); mit fettigen Salben einreiben (स्नेहन); füllen (पूरण) Dhātup. 31, 56. — In den folgenden Stellen scheint सुष्ट fehlerhaft für पुष्ट zu stehen: सुष्टास्त्रिष्टयत्तुज MBh. 9, 300. भोगं Kathās. 40, 63. — Vgl. प्रुष्.

— आ ein wenig versengen, einbrennen: दिवाकरासुष्टविभूषणास्पद Kumāras. 5, 48.

— निस्, निष्पुष्ट verbrannt, versengt Būlg. P. 1, 18, 1. 2, 7, 9.

— वि, विपुष्ट dass. R. Goar. 2, 123, 9.

स्रुषि (von सुष्) m. ein best. schädliches Insect, nach dem Comm. zu Çat. Br. = वक्रतुण्ड, nach Çāṅk. zu Būlg. Ān. Up. und Mañdh. = पुत्तिका. द्वाविति स्रुषी इति न्यर्द्धष्टा मलिप्सत RV. 1, 191, 1. VS. 24, 29. Çat. Br. 14, 4, 2, 24.

सुषाय्, ०यते = सुष्टा करोति P. 3, 1, 17. Vārtt. 1. Es ist wohl सुषाय् = प्रुषाय् zu lesen.

सुषाय् s. u. सुष्टाय्.

सुस्, स्रुस्यति brennen Dhātup. 26, 107, v. 1. für सुष्: vertheilen Vor.

स्रुङ् = प्रेङ् schwanker Sitz, Schaukel TS. 7, 3, 5, 5. TBa. 1, 2, 5, 6.

सेव्, सेवते dienen, aufwarten Dhātup. 14, 38. — Vgl. पेव्, पेव्, सेव्.

स्रोत (wohl = प्रोत) n. Tuch, Zeug; Binde Suçr. 1, 13, 3. 16, 7. 42. 3.

136, 19. 359, 3. 2, 7, 12. 193, 20. 269, 17. 332, 2. 336, 1.

स्रोष (von सुष्) m. Brand, Verbrennung AK. 3, 3, 9. नगरं Rīgā-Tar. 4, 316. 318.

स्रोषण (wie eben) adj. verbrennend, versengend: मदनं Mīlatim. 1, 1 v. u.

प्सरस् n. etwa Lieblingsgericht; Schmaus, Genuss; = त्रप Naigh. 3,

7. Nur in Verbindung mit मद्दि. कथा राधाम सखाय् स्तोमं मित्रस्यार्थमाः । मद्दि प्सरो वरुणस्य RV. 1, 41, 7. आ वंच्यस्व मद्दि प्सरो वर्षेन्द्रो युमन्वतमः 9, 2, 2. मद्दि प्सरः सुकृतं सोम्यं मधु 74, 3. (यवस्व) मद्दि सोम प्सरं इन्द्रपानः 96, 3. 97, 27. देवप्सरस् adj. für die Götter einen Genuss bildend: नृषस्व सप्रथस्तमं वचो देवप्सरस्तमम् RV. 1, 73, 1. इन्द्रो देवप्सरा असि 9, 104, 5. 103, 5. — Viell. von पसा; vgl. अप्सरस्.

1. पसा, पसति Naigh. 2, 14 (गतिकर्मन्). Nir. 5, 13. Dhātup. 24, 47. अप्सु und अप्सान् Vor. 9, 6. kauen, zerkauen; aufzehren: यथा वातेशाग्निश्च वृत्तान्पसातो वनस्पतेर्न, सपत्नान्पसाहि मे पूर्वान् AV. 10, 3, 14. 3. 43. यथा दद्दि: पसापदेवं तत् Çat. Br. 3, 5, 4, 24. मांसमप्सासोत् Bhāṭṭ. 15, 6. पसात AK. 3, 2, 60. ऋषीषे जग्धमिव पसातमिव Kāṭh. 23, 9. एवमेषाङ्कतिरेतया देवतया पसाता भवति Çat. Br. 3, 9, 2, 26. अद्दि: (lies दद्दि:) पसातम् P. 8, 3, 37. Vārtt. 2, Sch. Nach Halāṅ. 2, 205 hungry. अप्सानीय Nir. 5, 13. — Nebenform von भस्.

— परिणि, प्रणि (Vor. 9, 5) P. 8, 4, 17, Sch.

— सम् zerkauen, zerbeissen: सप्साय Çat. Br. 14, 8, 15, 12.

2. पसा (= 1. पसा) f. Essen, Speise Triuk. 3, 2, 9. Hunger Halāṅ. 2, 206.

पसान (von 1. पसा) n. das Essen H. 424.

प्सु = त्रप Ansehen, Aussehen Naigh. 3, 7. Nur am Ende von comp. s. अ०, अरुण०, अकृत०, अत०, प्रुषित०, विश्व०, वृष०. Vielleicht mit 1. पम् zusammenhängend.

प्सुर (von 1. पसा) f. oder प्सुरस् n. etwa fruges: अग्नि प्सुरः प्रुषायति वृजं न आ प्रुषायति RV. 10, 26, 3. — Vgl. im Zend fshu, fshujant.

प्लय s. विश्व०.